

اعلامیه کمیته ایالتی تهران: یازده اردیبهشت روز تجلی قدرت کارگران گرامی باد

در آستانه سالگرد روز جهانی کارگر سال ۹۷ قرار داریم ، سالی که پیش رو داریم سالی پر چالش و تعیین کننده برای کارگران و زحمتکشان و برای رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی است . رژیم در عمیق ترین و حادثترین بحران تاریخ چهل ساله خود قرار دارد ، کارگران و زحمتکشان هم با فلاکت بارتترین شرایط زندگی دست و پنجه نرم میکنند . سال گذشته صدها هزار کارگر در اعتراض به شرایط بد اقتصادی و در مخالفت با جمهوری اسلامی و تمام جناحهای آن بپا خواستند ، مبارزه کارگران در قالب اعتصاب و تظاهرات برعلیه سرمایه داران و رژیم حامی آنها گسترش وسیعی یافته و همچنان ادامه دارد . کارگران علیرغم اعتصابات و تظاهرات متعدد حتی از دریافت حداقل دستمزد تعیین شده توسط رژیم هم محرومند و پاسخی جز سرکوب و زندان و شکنجه توسط رژیم سرمایه داران دریافت نکرده اند . از رژیمی که ابتدایی ترین خواسته کارگران را که دریافت حقوق معوقه شان است با داغ و درفش و زندان پاسخ میدهد ، از رژیمی که هر ساله کوشیده با آمارهای دروغین از تورم با ترفندهای مختلف حقوق کارگران را به نفع سرمایه داران در کمترین سطح حفظ کند ، از رژیمی که هیچ تشکل کارگری را به رسمیت نمیشناسد و حتی نمایندگان سندیکاها نیم بند کارگری را به هر بهانه ای به بند میکشد ، از رژیمی که با تحمیل قرار دادهای کار حتی بدون تاریخ و بدون حق بیمه دست سرمایه داران را در استثمار هر چه بیشتر کارگران باز گذاشته ، از رژیمی که تصویب قانون معاف کردن کارگاههای زیر ده نفر از شمول قانون کار را از افتخارات خود میداند ، از رژیمی که منابع صندوق های بازنشستگی را صرفا به عنوان امکانی برای تامین مالی عیش و نوش مشتی اشراف زانو صفت مینگرد ، از رژیمی که صرف گفتن ما گشنه ایم و نان و کار میخواهیم را جرم میداند و بدون کمترین تردیدی نیروهای سرکوب گر خود را به مصاف گرسنگان میفرستد ، چگونه میتوان انتظار داشت خواسته ها و مطالبات کارگران را مانند افزایش دستمزدها ، تامین اجتماعی و بازنشستگی ، بیمه بیکاری ، اصلاح قانون کار ، حق تشکل و سندیکاها کارگری .... محقق کند . هنگامی که کارگران و کشاورزان و توده های زحمتکش شهر و روستا شعار میدهند " اصلاح طلب اصول گرا - دیگه تمومه ماجرا " یا پشت به امام جمعه که نماد حاکمیت سرمایه داری مذهبی است شعار میدهند " رو به میهن پشت به دشمن " گواهی روشن است که به این واقعیت رسیده اند تنها راه رهایی عبور از رژیم جمهوری اسلامی است . تحقق مطالبات کارگران تنها با تشدید مبارزات کارگران و زحمتکشان و اتحاد و همبستگی آنها برای عقب راندن سرمایه داران و به زیر کشیدن حاکمیت آنها ممکن است.

کارگران آگاه و مبارز:

طرح مطالبات صنفی و اقتصادی و برپا کردن اعتصاب و تظاهرات حول مطالبات مشترک به انگیزه تحقق آنها میتواند به انسجام و اتحاد و همبستگی هر چه بیشتر کارگران بیانجامد ولی به این واقعیت میباید باور بیاوریم که جمهوری اسلامی نه میخواهد و نه میتواند تن به پذیرش این خواسته ها بدهد ، ترویج باوری غیر از این تنها میتواند به ایجاد توهم به رژیم و کمک به بقاء آن باشد ، مطالبات صنفی ارتباط تنگاتنگی با تحولات و مطالبات سیاسی دارد و همواره با برخورد سنگین سیاسی و نظامی و سرکوبگرانه رژیم مواجه گردیده . برپایی اعتصاب و تظاهرات به انگیزه خواسته های صنفی فقط عامل فشاری قوی و قدرتمند برای تاثیر گذاری بر تحولات سیاسی و سرنگونی رژیم و برای دستیابی به " کار- مسکن - آزادی " است . تنها طبقه کارگر قادر است این مبارزه علیه سرمایه داران و رژیم اسلامی حامی آنها را

به سرانجام برساند ، اکنون چشم انداز امید بخشی از تشدید مبارزه طبقاتی دیده میشود و تنها ضامن پیروزی این مبارزه ، تشکل و سازمانیابی کارگران بدور از هر گونه توهّمات و تبلیغات رفرمیستی و صرفاً صنفی و باور به اینکه باید " طرحی نو در انداخت که در آن هیچ بودگان هر چیز گردند. "

هر چه مستحکمتر باد اتحاد و همبستگی کارگران

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

کمیته ایالتی تهران ۹۷/۲/۶